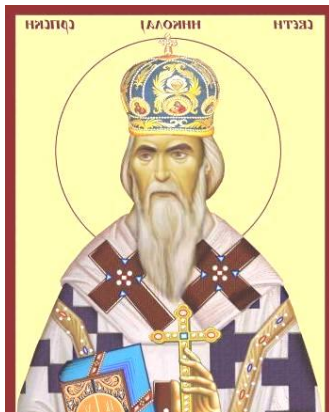

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei "Învierea Domnului", cartierul Dacia, Iași

"Că dacă trăim, pentru Domnul trăim, și dacă murim, pentru Domnul murim. Deci și dacă trăim, și dacă murim, ai Domnului suntem." (Romani 14, 8)

Sf. N. Velimirovici,
icoană

Ai cui suntem noi câtă vreme suntem vii în această viață? Ai Domnului suntem. Și ai cui suntem noi după ce murim, și plecăm din această viață? Ai Domnului, negreșit.

Ai cui sunt dreptii acestui pământ? Ai Domnului. Dar păcătoșii? Tot ai Domnului. Domnul îmbrățișează toate și pe toți, vii și morți, pe cei din trecut, prezent și viitor. Căci nimeni nu este mai atot și atoate în ale Sale brațe cuprinzător decât Domnul nostru Iisus Hristos.

Oare care dintre așa-numiții binefăcători și filantropi ai omenirii, învățători, conducători și oameni luminați, au încercat măcar vreodată să facă vreun bine celor deja morți? La această întrebare răspundem clar imediat: Nici unul! Chiar ideea este ridicolă în ochii lumii – auzi, să faci bine celor morți!

Lucrul este amuzant la culme pentru toți cei care cred că moartea este mai tare decât Dumnezeu, și că ceea ce apucă să înghiță moartea este înghițit și mort pentru totdeauna. Dar preocuparea pentru cei morți, de a face bine celor morți și adormiți, a încetat a mai fi un lucru de amuzament de la venirea în trup a Domnului nostru Hristos, Care ne-a descoperit că El este Dumnezeu, Dumnezeul celor vii, și Care ne-a arătat aceasta prin acțiunile Sale, prin aceea că S-a pogorât la iad ca să mântuiască sufletele dreptilor celor din veac adormiți, începând cu Adam, și până la moartea Sa pe Cruce. Domnul nostru este Atoatecuprinzător și Atotslăvit, mai întâi prin aceea că discerne toate cu Gândul Său Atoatevăzător (căci El Se gândește la fiecare om de pe pământ născut din femeie, fie el mort, sau viu); apoi prin faptul mării Lui iubiri (căci El îmbrățișează toate sufletele dreptilor, indiferent de timpul sau de locul în care stau ascunse); și în sfârșit prin neîncetata Sa lucrare (căci El lucrează veșnic în folosul fiecăruia) de călăuzire, de mântuire, de ducere a fiecărui suflet în împărăție, de proslăvire a lui înaintea Feței Tatălui Ceresc, a Duhului de Viață făcător și a miriadelor de sfinți îngeri.

O, Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, Ție se cuvinte toată slava și mulțumirea în veci, Amin!

(Sfântul Nicolae Velimirovici, Proloagele de la Ohrida)